

## מראי מקומות - מגילה

### כה:

#### א. דניחא להו דהויא להו כפרה

הק' הבן יהודע, כיון דאין ידועין בשמותם, איך הוי' להו כפרה בבזיון זה. וביאר דאין הכפרה משום הבזיון, אלא משום דהמון העם כששומעין שאחר שעשו רע כזה קבלם השי"ת בתשובה, עי"כ גם הם יהרהרו בתשובה, ולכן בזו הסבה שגרמו הרהור תשובה להמון העם השומעין, הויא להו כפרה.

#### ב. מהו דתימא ליחוש ליקרי' דדוד, קמ"ל

פי' הר"ן (טז. בדפי הרי"ף), דקמ"ל דלא חיישינן לפרסמו, דכך הי' עונשו של דוד, כמו שכ' ואני אעשה לעיני השמש הזאת.

#### ג. אמר לו, עד שאתה בודק בתועבות

וכו', ומצאו בו שמץ פסול

ויש לע', הא עשה כרבנן, וא"כ מה עשה שלא כהוגן עד שהי' מוכח שהי' בו שמץ פסול. וביאר הריטב"א, דאף שעשה כרבנן, מ"מ כיון שהי' זה מקומו של ר"א, הי"ל לשאול את

פיו בתחלה לדעת מה להפטיר, וכיון שלא עשה כן, אמרי' דמי שלא חלק כבוד לחכמים פסול יש בו, ובאמת כך מצאו בו.

#### ד. כגון ישגלנה ישכבנה

הק' השואל להרשב"א (שו"ת חלק ז', סי' שס"א), היאך קורא שי"ץ ישכבנה, והא כתוב ישגלנה, ואיך קורא אות אחת שלא מן הכתב. והשיב הרשב"א, דזהו ההלכה למשה מסיני, כדאי' בנדרים (לז:), קריין ולא כתיבן הלמ"מ.

אבל עדיין אינו מבואר גדר ההלמ"מ, וכנראה דנח' בזה האחרונים. הפרי מגדים (אשל אברהם, קמ"א, ט') כ' דאם נפל שעה על האותיות של ישגלנה, עדיין יכול לקרותו בעל פה, דזהו בכלל ההלמ"מ, דיכול לקרות אותו תיבה בעל פה. אבל האגרות משה (או"ח א', סי' ל"ב, ענף ו', ד"ה אך יקשה) כ' דאם נטף שעה על תיבת ישגלנה, אז אסור לקרותו ישכבנה, שהרי ההלמ"מ הוא דזהו האופן קריאה של אותו תיבה, וזה נקרא קריאה מן הכתב, ואסור לקרותו בע"פ.